

Udgifterne. 5 Kr. er langt over den Betaling, som de kommunale Sygehuse tager for saadanne Patienter, men muligvis kan „Røde Kors“ ikke gøre det billigere. Der burde imidlertid træffes en Ordning, hvorefter Staten tog Del i disse Udgifter, thi det kan dog neppe være Ministeriets Mening, at de 100 000 Kr., der ydes til Anstalten til Forrentning og lignende, skulde være hele det Beløb, Staten yder. Jeg vil derfor gerne henstille — ja, det er vel nok saa meget til Indenrigsministeren som til Justitsministeren, idet disse Takster og Refusionsbestemmelser sorterer under Indenrigsministeriet —, at der snart træffes en Ordning, hvorved den Betaling, Sygekasserne skal yde, nærmere fastsættes gennem Forhandling med Sygekasseinspektoratet og Indenrigsministeriet, og at der ligeledes bliver truffet en Ordning for Kommunerne, saa at de kan vide, hvad de har Ret til at betale. Endvidere henstiller jeg, at dette Beløb ikke bliver 2 Kr., men at Staten deltager i denne Udgift. Naar det sker, tror jeg, at denne Kuranstalt faar den Betydning, som den gerne skulde have.

Dernæst vil jeg gerne gøre en enkelt Bemærkning vedrørende Loven om Aldersrente. Jeg skal afholde mig fra at komme ind paa Enkeltheder, idet min ærede Partifælle det ærede Medlem Hr. Brochmann saa dygtigt og saa varmtfølende har talt disse gamle Menneskers Sag, og jeg kan helt og fuldt slutte mig til de Udtalelser, han fremkom med. Men jeg vil dog gerne føje min Henstilling til dem, der allerede er gjort overfor Indenrigsministeren om, at vi i indeværende Samling faar en Ændring i denne Lov, saa at vi ikke skal naa hen til 1. April uden at have faaet ændret de der anførte Satser. Der er her fremdraget talrige Eksempler paa, hvorledes disse Satser vil komme til at virke. Man tænke blot paa de 60-aarige, som efter den 1. April kan faa Aldersrente med to Trediedele, de skal altsaa miste en Trediedel af de Takster, som er gældende for andre. Det drejer sig mange Gange om Mennesker, som Hjælpekassen har hjulpet til at naa hen til 60 Aars Alderen og hjulpet med langt større Beløb end den Aldersrente, de vedkommende nu kan faa, naar de skal miste Trediedelen af de i øvrigt gældende Takster.

Der bliver maaske Tusinder af den Slags Mennesker, som Hjælpekasserne har holdt oppe i Haab om, at de, naar de naaede 60 Aars Alderen, kunde faa en Understøttelse, som de kunde leve af. Det er i Regelen svagelige Mennesker, som ikke kan tjene stort, og det vilde være i høj Grad brutalt, om det, naar Hjælpekasserne gennem en Aarrække har holdt disse Mennesker borte fra Fattigvæsenet, for at de, naar de blev 60 Aar, kunde faa deres Alderdomsunderstøttelse, nu skulde vise sig, at naar Hjælpekasserne slipper dem ved 60 Aars Alderen, for at de kan gaa over til Aldersrenten, saa gaar de ikke over til Aldersrenten, men over til Fattigvæsenet. Noget saadant er stridende mod al Humanitet, og der er heller ikke sund Mening deri.

Jeg henstiller derfor til Ministeren, at vi i indeværende Samling faar en Ændring heri, thi det haster, det nytter ikke at vente, til Loven er traadt i Kraft, det maa ske forinden, derfor trænger Sagen sig paa. Naar vi kommer ud til Møder i Befolkningen, siges der: Men skal der dog ikke gøres noget, vil dog ingen foretage sig noget for at ændre dette Forhold? det er dog saa urimeligt, at man nu skal føre Folk over paa Fattigvæsenet i stort Tall! (Afbrydelse af *Johannes Lou*). Det ærede Medlem Hr. Johannes Lou grynter lidt dernede, det var vist ikke Udtryk for Tilslutning til mine Udtalelser; men jeg vil sige, der findes dog ogsaa indenfor det Parti, det ærede Medlem ellers er allieret med, en Opfattelse, som gaar noget i den Retning. Jeg havde forleden den Fornøjelse paa et Møde at være sammen med det ærede Medlem Hr. Stengaard-Kirkegaard, og vi kom der ogsaa ind paa denne Sag. Jeg rettede da den bestemte Forespørgsel til det ærede Medlem, om han kunde tænke sig at være med til at støtte et Forslag eller en Henstilling til Ministeren om, at der blev gennemført Ændringer af de laveste Satser, og det ærede Medlem erklærede, at det vilde han i visse Tilfælde. Dette noterede jeg med Tilfredshed, idet jeg haaber, at naar den Stemning raader ogsaa indenfor Dele af Venstre, skulde det være muligt at faa disse Ændringer gennemført. Det vilde være forfærdeligt, dersom det ikke skete; men jeg haaber nu, at det ærede Medlem paa den